

# РЕШЕНИЕ

№ 5713

гр. София, 29.08.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав**, в публично заседание на 20.05.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **2713** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е във връзка с подадена чрез управителя жалба от [фирма], против Ревизионен акт № [ЕГН]/11.08.2011 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С., с Решение № 2365/27.12.2011 г.

Жалбоподателят, посредством редовно упълномощен адвокат поддържа жалбата и оспорва констатациите на ревизиращите, намирайки ги за неправилни. Допълнително не е ангажирал доказателства, като намира част от тях за неотнормими към предмета на спора. Обръща изрично внимание, че съдържащите се на л.л. 999-1431 от папка – приложение граждански договори не са подписани. Поддържа и твърдение, че според КТ, единствено Инспекцията по труда може да определя, дали един договор е трудов или не. Претендира възстановяване на направени за водене на делото разноси, в размер на общо 5 050 лева.

Ответникът, с променено наименование – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., представляван от юрисконсулт оспорва жалбата. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното от фактическа страна.

Извършването на ревизията на [фирма] е възложено с издадена от компетентен орган по приходите заповед и е за определяне на задълженията по: чл.чл.42/49 от Закона за

данъците върху доходите на физическите лица, за периодите от 01.01.2008 г. до 31.12.2010 г.; вноските за държавно обществено осигуряване (ДОО), здравно осигуряване (ЗО), за ДЗПО за професионален пенсионен фонд (ППФ) и за универсален пенсионен фонд (УПФ); вноски за фонд „Гарантирани вземания на работници и служители по несъстоятелност”, за периодите от 01.01.2008 г. до 31.12.2010 г. След приключването на производството е съставен от екипа Ревизионен доклад № 1106078/11.07.2011 г. (стр. 118 от папка - приложение), въз основа на който, определен със Заповед № К 1106078/2011 г. компетентен орган по приходите е издал оспорения РА № [ЕГН]/11.08.2011 г. (стр. 1 от същата папка – приложение). С акта са определени задължения: по чл. чл. 42/49 ЗДДФЛ, общо в размер на: главница 5 287,95 лв. и лихви – 1 079,77 лв.; вноски за ДОО - главница 72 913,35 лв. и лихви – 30 646,02 лв.; вноски за ЗО - главница 14 577,83 лв. и лихви – 2 902,44 лв.; вноски за фонд „Гарантиране вземанията на работници и служители по несъстоятелност” - главница 527,39 лв. и лихви - 299,67 лв.; вноски за ДЗПО за универсален пенсионен фонд - главница 1 597,32 лв. и лихви - 686,80 лв.; вноски за ДЗПО за професионален пенсионен фонд - главница 31, 63 лв. и лихви - 8,29 лв.

Основната дейност на дружеството е осъществяване на специализирана извънболнична медицинска помощ. Въз основа на представените и изследвани от органите по приходите документи тях е констатирано, че през ревизирия период, от страна на дружеството са изплащани възнаграждения на лица, които не са били ангажирани с трудови договори. Представени са граждански договори, във връзка с които са извършвани плащанията. Тези договори са квалифицирани от ревизиращите като трудови. Касае се за общо петдесет и три лица, описани в РД и в РА, изпълнявали в Д. дейности, като: подпомагане на лекаря в хирургичния кабинет, за извършване манипулации, за стерилизиране на инструментариума, за водене на медицинската документация; квалифицирани медицински дейности от: специалист- психиатър, за извършване на медицински прегледи, консултации и манипулации; специалист – пулмолог, за извършване на медицински прегледи, консултации и манипулации; специалист – ортопед; специалист – хирург; специалист – офталмолог; дейности в регистратурата; обслужване на телефонната централа; чистач и др.

Прието е, че: дейностите по гражданските договори носят реални рискове за увреждане здравето и работоспособността на упражняващите ги лица; извършването на споменатите дейности по нетрудово правоотношение не позволява ползване на обезщетения, при настъпване на осигурителни събития; така се нарушава принципът на солидарност на осигурените лица (чл. 3, т. 2 КСО); длъжностите за изброените дейности са включени в Националния класификатор на професиите и изискват сключването на трудови договори, съгласно Кодекса на труда, тъй като предметът, посочен в тях е свързан с основната дейност на дружеството и няма случаен (еднократен) характер; работата по договорите се извършва за срок, по-голям от 5 работни дни или 40 часа месечно, което от своя страна поражда задължение за осигуряване за всички социални рискове, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО”.

Поради определянето на цитираните договори като трудови, ревизиращите са преизчислили дължимия данък по чл. 42 ЗДДФЛ за отделните лица, като информацията за техните имена, длъжност, възнаграждение, облагаем доход, дължим данък и преведен данък е обобщена в отделни таблици, за всеки един от месеците, попадащи в периодите от м.01.2008 г. до м.12.2010 г. Определено е, че: за 2008 г. дружеството дължи данък в размер на общо 13 948,32 лв. и с оглед начислен и внесен

данък 12 460,43 лв. е определен такъв за довносяне, в размер на 1 487,89 лв. За 2009 г. е определен като дължим данък – 15 450,54 лв., но поради начислен и внесен данък, в размер на 13 726,72 лв. е определен такъв за довносяне – 1 723,82 лв. За 2010 г., след приспадане на внесеня данък е определен допълнително дължимият, в размер на 2 076,24 лв. Общо за трите години е определен данък за довносяне по чл.чл.42/49 ЗДДФЛ, в размер на 5 287,95 лв.

Установено е, по отношение на част от дължимите осигурителни вноски за ДОО и за Фонд „Трудова злополука и професионално заболяване”, че не са превеждани в законоустановения срок, приемайки нарушаване на чл.7, ал. 1 и ал. 2 КСО. В Справка № 2 на стр. 38, в табличен вид са отразени дължимите лихви за забава. Констатирано е още, че са извършени авансови плащания на наетите по трудов договор лица и изпълнителите по договор за управление и контрол, но за периода от 01.11.2008 г. до 31.12.2010 г. не са начислявани и превеждани осигурителни вноски за сметка на работодателя, върху изплатените аванси. В Справка № 1 на стр. 37 от РД са отразените дължимите лихви за забава.

Във връзка с констатациите за прикрити договори, ревизиращите органи са преценили, че са налице основания за преизчисляване на осигурителните вноски, като за трудови правоотношения, не са внесени в сроковете по чл. 7, ал. 1 и 2, вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО. Върху невнесените и внесените със закъснение осигурителни вноски, са начислени лихви, на основание чл. 113 КСО. Начислените задълженията за осигурителни вноски за ДОО, по прикритите трудови договори, са отразени в Справка № 3. Информацията относно лицата, длъжност, възнаграждение, минимален осигурителен доход, осигурителен доход след корекция и дължимите осигурителни вноски е обобщена в табличен вид за всеки един от месеците, попадащи в обхвата на ревизията. Също в табличен вид са отразени съответно, общо дължимите по месеци осигурителни вноски, общо преведените осигурителни вноски, началните дати за изчисляване на лихвата, главниците и самите лихви. В годишен аспект, за 2008г. са определени вноски за ДОО за довносяне, в размер на 22 935,26 лв.; за 2009 г., в размер на 25 209,16 лв.; за 2010 г., в размер на 24 768,93 лв. или общо – 72 913,35 лв.

Дължимите осигурителни вноски за ДЗПО, по чл. 157 КСО, за част от ревизираня период не са превеждани в законоустановения срок, в нарушение на чл. 158, вр. чл. 7, ал. 1 и ал. 2 КСО. За периода от 01.11.2008 г. до 31.12.2010 г. не са начислявани и превеждани осигурителни вноски за сметка на работодателя, върху авансови плащания на наетите по трудови договори лица. Върху невнесените и внесените със закъснение осигурителни вноски са начислени лихви, на основание чл. 113 КСО.

Отново във връзка с констатациите за наличие на прикрити трудови договори, на основание чл. 158, вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО са преизчислени осигурителни вноски за ДЗПО за УПФ. Прието е още, че по прикритите трудови договори, в нарушение на чл. 7, ал. 3 КСО не са били внесени в срок осигурителни вноски. Начислените за това задължения за ДЗПО са отразени в Справка № 3. Информацията относно лицата, длъжност, възнаграждение, минимален осигурителен доход, осигурителен доход след корекция и дължимите осигурителни вноски е обобщена в табличен вид за всеки един от месеците, попадащи в обхвата на ревизията. Също в табличен вид са отразени съответно, общо дължимите по месеци осигурителни вноски, общо преведените осигурителни вноски, началните дати за изчисляване на лихвата, главниците и самите лихви. В годишен аспект: за 2008 г. са определени вноски за ДЗПО за УПФ за довносяне, в размер на 530,45 лв.; за 2009 г., в размер на 579,96 лв.; за 2010 г., в

размер на 486,91 лв. или всичко – 1 597,32 лв.

Относно Фонд „Гарантирани вземания на работници и служители” е прието, че за отделни периоди вноските не са превеждани в законоустановения срок. Дължимите за забавата лихви са отразени в Справка № 2, стр. 86 от РД.

Констатирано е също така, че за извършени авансови плащания на наетите по трудов договор лица, за периода: 01.11.2008 г. – 31.12.2010 г. не са начислявани и превеждани осигурителни вноски, с което е нарушена разпоредбата на чл. 20, ал. 4 ЗГВРС. В Справка № 1, стр. 86 от РД са отразени дължимите във връзка с това лихви за забава. С оглед констатациите за наличие на прикрити трудови договори, на основание чл. 20, ал. 1 ЗГВРС са начислени осигурителни вноски за фонд ГВРС, които са отразени в Справка № 3. Информацията относно лицата, длъжност, възнаграждение, осигурителен доход след корекция и дължимите осигурителни вноски е обобщена в табличен вид за всеки един от месеците, попадащи в обхвата на ревизията. Също в табличен вид са отразени съответно общо дължимите по месеци осигурителни вноски, общо преведените осигурителни вноски, началните дати за изчисляване на лихвата, главниците и самите лихви. В годишен аспект: за 2008 г. са определени вноски за фонд ГВРС за довносяне - 365,68 лв.; за 2009 г. - 82,55 лв.; за 2010 г. - 79,16 лв., или всичко - 527,39 лв.

Относно вноските за здравно осигуряване е констатирано, че: в отделни случаи те не са превеждани в законоустановения срок; върху изплатени аванси не са начислявани и превеждани осигурителни вноски за сметка на работодателя. Справки № 1 и № 2 съдържат информация относно дължимите лихви. С оглед констатациите за наличие на прикрити трудови договори, на основание чл. 40, ал. 1, т. 1 ЗЗО са определени задължения за довносяне на осигурителни вноски за НЗОК, както следва: за 2008 г. – 3 241,54 лв.; за 2009 г. – 5 222,08 лв. и за 2010 г. - 6 114,21 лв. или всичко – 14 577,83 лв. Данните относно лицата, длъжност, възнаграждение, минимален осигурителен доход, осигурителен доход след корекция и дължимите осигурителни вноски са поместени в табличен вид за всеки един от месеците, попадащи в обхвата на ревизията. Също в табличен вид са отразени съответно общо дължимите по месеци осигурителни вноски, общо преведените осигурителни вноски, началните дати за изчисляване на лихвата, главниците и самите лихви.

Ревизираното дружество е подало възражение срещу РД, към което препраща и в жалбите до Съда. Счита и твърди, че: ревизията е извършена в нарушение на процедурата по чл. чл.113 – 115 ДОПК; нито една от заповедите за възлагане на ревизията не е връчена на управителя на дружеството, а ревизиращите органи не са работили в сградата на дружеството; ревизиращите органи са допуснали отклонение от възложените им функции, „вживявайки се във функцията на инспектори от Инспекция по труда”; неправилни и неверни са констатации в таблиците от РД; цифрите в графите „Дължими осигурителни вноски” на всички таблици от РД не са правилно изчислени математически; не е спазена формата за изготвяне на РД.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, въз основа на доказателствата приема, че жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество.

Срокът по чл. 155, вр. чл. 146 ДОПК, в който решаващият административен орган е следвало да се произнесе по подадената жалба срещу РА, считано от 24.10.2011 г., е до 25.10.2011 г. Преди изтичането му от дружеството е подадена жалба на 19.12.2011 г. (л. 9 от делото), насочена против мълчаливо потвърден ревизионен акт, която всъщност съдържа конкретни възражения, изложени и в жалбата до директора на

Дирекция „О.” – С., вкл. и това, че актът е незаконосъобразен, понеже е издаден от орган по приходите, участвал в ревизионния екип. На 27.12.2011 г. ответникът е постановил Решение № 2365/27.12.2011 г., което е изненадало жалбоподателя, при връчването му на 18.01.2011 г. Решението обаче не е изненадващо, защото е постановено в срок – на първия работен ден след 25.12.2011 г., поради което е валидно и допустимо. На 25.01.2012 г. е подадена още една жалба до Съда (л. 5 от делото), против ревизионния акт, в която не са изложени аргументи относно акта, а само такива относно искането за спиране на изпълнението му.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя и намира жалбата за изцяло неоснователна.

Аргументите, обобщени по – горе, изложени във възражението срещу РД се съдържат и в жалбата до Съда. По време на съдебното производство адвокатът – пълномощник на жалбоподателя не проведе на практика каквото и да било насрещни доказване, така че да опровергае заключенията на ревизиращите.

Основният спор (предвид съдържанието на жалбите и изявленията на адвоката) е относно това: налични ли са валидно сключени (подписани и от двете страни) граждански договори, между „Д.-29”, като възложител, и описаните в РД и в решението на ответника лица – лекари, медицински сестри и др., явяващи се изпълнители по тези договори; гражданските договори представляват ли „прикрити трудови”, респ. – дължало ли е дружеството – жалбоподател осигурителни вноски във фондовете на ДОО.

На всички тези въпроси Съдът отговаря утвърдително, като приема, че по делото са налични достатъчно писмени доказателства за това, че правоотношенията с изброените и в решението на ответника (л.л. 24 – 27 от делото) общо 53 лица, са били уредени като нетрудови. Действително, в две от папките – приложения, с номерация на страниците: 799-964 и 965-1185 са приложени граждански договори, в които са упоменати страните, но липсват подписи на изпълнителите. Сред договорите обаче съществуват и множество такива, оформени надлежно – с посочване на двете страни (възложител и изпълнител) и с положени подписи. Такива са например договорите (стр.стр. 1050, 1053-1056; 1082, 1084; 1094, 1107; 1156-1158; 1169-1172) с: И. Г. Г. –специалист хирург; В. П. Й. – да събира и отчита таксата за платени прегледи и потребителска такса чрез касов апарат в регистратурата, да обслужва телефонната централа; А. М. С. - да събира и отчита таксата за платени прегледи и потребителска такса чрез касов апарат в регистратурата, да обслужва телефонната централа; Надежда И. Г. – чистач; А. В. Г. –поддръжка и ремонт на ел. инсталация и ВИК; М. Н. С. –техническо лице и секретар в кабинета на управителя; Д. Г. К. – да извършва информационно обслужване на пациенти и разпределението им в различни звена на „Д. ХХІХ”, спиране и пускане на отоплителната инсталация на дружеството, ремонт на топлопреносната мрежа; Надежда С. Г. – да подпомага лекаря в АГ - кабинет; Ф. М. Ш. - лекар в неврологичен кабинет; И. П. Димитров – клиничен лекар; Фиданка Р. Я. – чистач; Т. П. М. – клиничен лаборант; В. Г. В. –технически сътрудник; Л. Б. Ч. –лекар в рентгенов кабинет; Д. В. С. - лекар в рентгенов кабинет; М. Ж. М. – сестра в ендокринологичен кабинет. В папката – приложение, с номера на страниците от 799 до 964 са приложени справки, наименовани „за изплатени възнаграждения на работещите без трудово правоотношение”, за съответните месеци от ревизираните периоди. Справките са подписани от главен счетоводител и от ръководител. В тях са изброени имената на лицата, както и размерите на изплатените възнаграждения.

Съществуването на съставени граждански договор (двустранно подписаните и неподписаните от изпълнителите) от една страна, както и липсата на трудови договори с посочените лица налага извода, че последните са престирали труд, свързан пряко с осъществявания от „Д.-29“ предмет на дейност, за което са получавали възнаграждения. Част от изпълнителите – лекари, са извършвали дейности, свързани с оказването на специализирана медицинска помощ, които се подчиняват на строги регламенти.

Като има предвид горното, настоящият състав на решаващия съд приема, че процесните правоотношения с изброените 53 лица следва да бъдат квалифицирани като трудови. Определянето на правоотношенията като трудови обуславя задължение за възложителя (работодател) като „осигурител“, по смисъла на чл. 5, ал. 1 КСО да внася във фондовете на държавното обществено осигуряване осигурителни вноски, в размер и съотношение, определени в чл. 6, ал. 1, ал. 2, ал. 3, т.5, т. 6 КСО. Съответно, при наличие на сключени трудови договори изпълнителите придобиват качеството на подлежащи на задължително осигуряване лица – чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО.

Трудовите отношения между работник/служител и работодател, както и други отношения, непосредствено свързани с тях са уредени в КТ. Според чл. 1, ал. 2 от същия кодекс, *отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения*. С чл. 66 КТ са въведени специални изисквания по отношение на трудовите договори. Съгласно чл. 68, ал. 1, т.т.1, 2, срочен трудов договор се сключва за определен срок или до завършване на определена работа. От друга страна, разпоредбите на чл.чл. 258 – 269 ЗЗД регламентират правилата за договор за изработка, както и отношенията между изпълнител и възложител по такъв договор. Разликата между двата вида договори (по КТ и по ЗЗД) е във вида на престацията. При трудовия договор изпълнителят на работа (работник) предоставя своята работна сила и компетентности като цяло, с цел извършване на определена, обикновено повтаряща се по време на срока на действие на договора дейност, конкретизирана със съответна длъжностна характеристика. При това той е длъжен да се съобразява с установените от работодателя правила и с поставените изисквания, вкл. с работно време, трудова дисциплина и пр. Договорът за изработка обаче представлява съглашение между възложителя и изпълнителя, последният на свой риск да изработи нещо, да извърши определена, конкретно индивидуализирана дейност (работа), съгласно поръчката на другата страна, срещу което да получи съответно възнаграждение. С други думи изпълнителят по договор за изработка престира не своята работна сила по принцип, а конкретни действия, целящи да постигнат договорен конкретен резултат. Като се има предвид, че дейността на изпълнителите по процесните договори е извършвана за целите на оказваната от „Д.-29“ специализирана извънболнична помощ, се изводът, че правоотношенията с лекарите, с медицинските сестри и с останалите лица е следвало да бъдат уредени като трудови, защото: резултатът, за постигането на който са били наети не може да бъде и не е определен с гражданските договори

като конкретен (еднократен); както лекарите, така и останалите изпълнители несъмнено е следвало да се съобразяват и подчиняват на строги правила, регламентиращи дейността, вкл. съществуващите правила за вътрешния ред в лечебното заведение. Касае се за извършване на периодично повтарящи се дейности, които са характерни за труда, полаган във връзка с трудово правоотношение. Така напр., от споменатите по – горе, В. П. Й. и А. М. С. са събирали и отчитали таксата за платени прегледи и потребителска такса, чрез касов апарат в регистратурата, обслужвали са телефонната централа, а А. В. Г. е бил натоварен да поддържа и ремонтира на ел. инсталация и ВИК. М. Н. С. е изпълнявала задължения на техническо лице и секретар в кабинета на управителя, Д. Г. К. е информирал идващите пациенти и ги насочвал към „различни звена на „Д. ХХІХ”, спирал и пускал отоплителната инсталация, ремонтирал е топлопреносната мрежа в сградата. Очевидно е, предвид така възложените задължения, че не са касае за еднократно или за десетократно събиране на такси за платени прегледи и потребителска такса, чрез касов апарат в регистратурата, след което изпълнението на задачата да се счита за приключено, а за ежедневно изпълнявани, повтарящи се дейности. Задълженията на техническо лице и на секретар в кабинета на управителя предполага също ежедневно изпълняване на повтарящи се дейности. В гражданските договори не е уговорено изрично еднократно изпълнение.

Възражението на оспорващия, че ревизиращите органи не са компетентни да се произнасят относно характера на правоотношенията е неоснователен. За целите на осъществявания данъчно – осигурителен контрол (чл. 110, ал. 1, ал. 2 ДОПК) органите по приходите разполагат с възможността да извършват регламентиращи с процесуалния закон фактически действия и да анализират резултатите. След като ревизията е с предмет спазване задълженията на „Д.-29” като осигурител, по смисъла на КСО, право на органите по приходите е да правят заключения, вкл. да изразяват становища относно съдържанието и характера на договори, за да обосноват наличие на основания за определяне на осигурителни задължения. Предвидената с ДОПК възможност за оспорване на ревизионния акт е гаранция за осъществяване контрол за законосъобразност на всички изводи и действия на приходната администрация. От друга страна, извършваният от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” контрол е за спазване разпоредбите на трудовото законодателство, регламентиращи с КТ и с други подзаконови нормативни актове. В., от страна на ответника бяха представени доказателства (л.л. 85-122) за извършена проверка от органи на Дирекция „Инспекция на труда” – С., в лечебното заведение. Видно от документите, вкл. постановления по чл. 405а КТ, за обявяване на трудови правоотношения, констатациите не се различават от тези на органите по приходите. След проверката на инспекцията по труда управителят на лечебното заведение е сключил трудови договори с лекари и с други служители, които са сред тези, посочени в РД.

Неоснователно е и възражението (неконкретизирано изчерпателно), че

ревизията е извършена в нарушение на процедурата по чл. чл.113 – 115 ДОПК. В решението на ответника са изложени мотиви, че заповедта за възлагане на ревизията и последващите, които я изменят, са били надлежно връчени. Дори да бъде прието неизпълнение от страна на ревизиращите, на задължението им по чл. 115, ал. 2 ДОПК, то не съставлява нарушаване на установените процесуални правила за извършване на ревизия, което да е съществено, от гледна точка принципите за законност и обективност.

Твърдението, че констатациите в таблиците от РД, цифрите в графите „Дължими осигурителни вноски” са неправилни и неверни, освен че е голословно, не бе доказано от оспорващия в съдебното производство, в условията на насрещно доказване, например, посредством ангажиране на счетоводна експертиза.

В заключение, оспореният ревизионен акт е издаден в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на КСО, С. и на другите, релевантни за случая материални закони. Съобразен е с установените в ДОПК процесуални правила. Актът е законосъобразен и обоснован, постановен е от компетентен орган по приходите, в съответствие с изискванията за форма. Жалбата подлежи на отхвърляне, на заявените с нея основания, и претенцията на представителя на ответника за юрисконсултско възнаграждение се явява основателна. Дружеството – жалбоподател, предвид текста на изр. трето на чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва да бъде осъдено да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3 061 лв. (три хиляда и шестдесет и един лева).

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, 14<sup>-ти</sup> състав

## Р Е Ш И:

**ОТХВЪРЛЯ** оспорването по жалбата от [фирма], против Ревизионен акт № [ЕГН]/11.08.2011 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С., с Решение № 2365/27.12.2011 г.

**ОСЪЖДА** [фирма] – ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], СО, Район „Т.”, [улица], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3 061 лв. (три хиляда и шестдесет и един лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

**СЪДИЯ:**

